

اهداف و رسالت‌های گروه آموزشی پرستاری بزرگسالان و سالمندان

مقدمه

سلامت از مهم‌ترین موهبت‌های الهی و از اساسی‌ترین نیازها و شاخص‌های توسعه‌یافتگی جوامع بشری است. سلامت، حق اساسی انسان‌ها است و تلاش برای تأمین آن موجب گسترش رشته‌های مرتبط در علوم سلامت گردیده است. در این میان، رشته پرستاری با سابقه طولانی خدمات مراقبتی به‌عنوان یکی از رشته‌های دانشگاهی، همه‌پیچیدگی نیازهای انسان و گسترش علم و فن‌آوری پیشرفت‌های زیادی نموده است. نیاز به خدمات تخصصی پرستاری موجب توسعه این رشته هم از لحاظ محتوا و هم از لحاظ مقاطع تحصیلی گردیده است. در پاسخ به الزامات سند تحول نظام سلامت و نیازها و درخواست‌های نوپدید مددجویان کمیته بازنگری رشته پرستاری با تشکیل کمیته راهبردی و کمیته‌های تخصصی، تدوین و معتبر سازی ابزار نیازسنجی از کلیه ذینفعان و انجام نیازسنجی به روش کمی و کیفی با استفاده از ظرفیت‌های نیازسنجی برخط (online) از سراسر کشور طی جلسات متعدد نیازسنجی با بهره‌گیری از نظرات صاحب‌نظران و کلیه ذینفعان بازنگری برنامه کارشناسی پرستاری صورت گرفته است. امید است با این برنامه بتوان پرستاران توانمند، ماهر و علاقه‌مند و خردورز را تربیت نمود. بدیهی است این مهم با داشتن انگیزه کافی، اجرای مناسب برنامه، تأمین الزامات ساختاری - تجهیزاتی آموزشی و همکاری کلیه کارکنان آموزشی، درمانی، مدیریتی و پژوهشی امکان‌پذیر است. صلاحیت‌های اساسی در پرستاری شامل دانش حرفه‌ای، مهارت، تصمیم‌گیری بالینی، حل مسئله ارتباطی پاسخ‌گویی اجتماعی را به کمک رویکردهای نوین آموزشی محقق نمایند تا فارغ‌التحصیلانی دارای این صلاحیت‌ها را به جامعه عرضه نمایند و گامی در جهت تضمین سلامت آحاد جامعه بردارند.

تاریخچه رشته و پیشرفت‌هایی جدید:

تاریخچه و سیر تکاملی دوره در جهان و ایران از اواسط قرن نوزدهم، با دانشگاهی شدن رشته پرستاری، پرستاری نوین در مقطع لیسانس در کشورهای توسعه‌یافته و درحال توسعه رو به گسترش نهاد. پرستاری در ایران ریشه در صدر اسلام دارد. آموزش پرستاری در سال ۱۲۹۴ در شهر ارومیه توسط مبلغ مذهبی آغاز گردید در سال ۱۲۹۵ اولین آموزشگاه پرستاری در شهر تبریز توسط گروهی مذهبی دوره سه‌ساله پرستاری را با پذیرش داوطلبان دختر و با مدرک سوم متوسطه آغاز نمود. تیرماه سال ۱۳۱۵ شمسی، اساسنامه آموزشگاه‌های پرستاری به تصویب شورای عالی معارف رسید و در مهرماه ۱۳۱۶، برنامه دروس پرستاری مورد تأیید شورای یادشده قرار گرفت. در پی آن آموزشگاه‌های پرستاری شرکت نفت آبادان (۱۳۲۰)، شیر و خورشید سابق و همدان (۱۳۲۷)، تهران (۱۳۲۸) نمازی شیراز (۱۳۳۳)، رشت، کرمانشاه و جرجانی مشهد (۱۳۳۸) اقدام به پذیرش داوطلبین با مدرک دیپلم کامل متوسطه برای دوره سه‌ساله پرستاری نمودند در سال ۱۳۳۱ در بخش بهداشت وزارت بهداشت، بخش آموزش پرستاری به‌عنوان یکی از زیر بخش‌های واحد پرستاری ایجاد شد. هدف از ایجاد این بخش گسترش مراکز آموزش پرستاری و تدوین استانداردهای آموزش پرستاری و توانمندسازی مدرسان پرستاری برای طراحی، برنامه‌ریزی، آموزش و ارزشیابی بود. بخش آموزش پرستاری وزارت بهداشتی با همکاری اعضا انجمن پرستاری زیر نظر وزارت علوم اقدام به برنامه‌ریزی در مقاطع پرستاری فوق‌دیپلم، لیسانس و فوق‌لیسانس پرستاری نمود. طی اولین گردهمایی پرستاری برگزارشده توسط این بخش در سال ۱۳۳۵، مقرر شد که از سال ۱۳۳۷ برنامه آموزش پرستاری و شرایط ورود و تحصیل در آموزشگاه‌ها یکسان باشد. لذا در سال ۱۳۳۷، طبق اساسنامه آموزشگاه‌های پرستاری، مصوب شورای عالی فرهنگ، شرط پذیرش داوطلبان دیپلم کامل متوسطه و طول دوره آموزش پرستاری سه سال با ارزش معادل لیسانس پرستاری تعیین شد. در این برنامه، علاوه بر دروس اختصاصی و فنی، دروس علوم رفتاری و اجتماعی نیز گنجانده شد. سال ۱۳۴۴، نخستین دوره آموزش چهارساله (لیسانس) پرستاری (BScN) توسط «انستیتو عالی پرستاری فیروزگر» آغاز شد. به دنبال آن دانش‌آموختگان سایر

آموزشگاه‌ها به‌منظور کسب مدرک لیسانس، دوره تکمیلی لیسانس را طی نمودند. تا اینکه در سال ۱۳۵۴ با تصویب دوره لیسانس پرستاری در وزارت علوم و آموزش عالی کلیه مراکز آموزش عالی پرستاری موظف به ارائه دوره چهارساله با برنامه متمرکز گردیدند. در سال ۱۳۵۴ دانشکده پرستاری ملی سابق موفق به اخذ مجوز برگزاری دوره آموزش فوق‌لیسانس پرستاری و در سال ۱۳۵۵ دانشکده پرستاری مرکز پزشکی ایران موفق به پذیرش دانشجو در دوره فوق‌لیسانس آموزش پرستاری با ۵ گرایش و در سال ۱۳۵۶ انستیتو عالی پرستاری فیروزگر موفق به پذیرش دانشجوی در دوره‌های فوق‌لیسانس مدیریت پرستاری و آموزش پرستاری گردیدند. پس از انقلاب شکوهمند اسلامی و تأسیس ستاد انقلاب فرهنگی در سال ۱۳۵۹، شاخه پرستاری ستاد یادشده اقدام به بازنگری متمرکز برنامه‌های پرستاری نمود. در پی نیاز شدید به خدمات پرستاری پس از یک دوره تعطیلی دانشگاه‌ها و رویداد جنگ تحمیلی، دوره ۲ ساله کاردانی پرستاری در سال ۱۳۶۱ توسط ستاد تصویب و بر اساس ضوابط مصوب ستاد انقلاب فرهنگی دانشکده پرستاری علوم پزشکی ایران، انستیتوهای پرستاری فیروزگر و آموزشگاه‌های عالی پرستاری اقدام به پذیرش داوطلبان مرد و زن دارای دیپلم کامل متوسطه از طریق آزمون سراسری نمودند. در سال ۱۳۶۱ گروه پرستاری دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس تأسیس و به پذیرش دانشجو در مقطع فوق‌لیسانس آموزش و مدیریت پرستاری با گرایش‌های مورد تصویب (۵ گرایش) و گروه پرستاری دانشکده علوم پیراپزشکی دانشگاه امام حسین (ع) نیز در سال ۱۳۶۳ فعالیت‌های آموزشی خود را با پذیرش دانشجوی پرستاری در مقطع کاردانی آغاز کرد. سال ۱۳۶۴ با تصویب برنامه کارشناسی ناپیوسته پرستاری با حداقل دوره دو سال به‌منظور ادامه تحصیل دانش‌آموختگان مقطع کاردانی رشته پرستاری، مراکز آموزش عالی پرستاری اقدام به پذیرش دانشجو در این مقطع نمودند با تشکیل وزارت بهداشت و درمان آموزش پزشکی، در سال ۱۳۶۵ و ایجاد دانشکده‌های پرستاری و مامایی، کیفیت آموزش پرستاری ارتقاء یافت. به دنبال آن، فعالیت آموزشی پرستاران در حوزه ستادی معاونت آموزشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در ابعاد مختلف برنامه‌ریزی، گسترش، ارزشیابی و بازآموزی شکل تازه‌ای به خود گرفت. در سال ۱۳۶۶ شورای عالی انقلاب فرهنگی پس از نظرخواهی از شاخه پرستاری دوره کاردانی را لغو و مجدداً برنامه کارشناسی پیوسته پرستاری تصویب شد و دانشکده‌های پرستاری و مامایی علاوه بر پذیرش دانشجو در مقطع کارشناسی ناپیوسته اقدام به پذیرش دانشجو در مقطع کارشناسی پیوسته نیز نمودند. سال ۱۳۶۹ برنامه‌های آموزش کارشناسی پرستاری با تمرکز با رویکرد جامعه‌نگر بازنگری شد، به‌طوری‌که با در نظر گرفتن آیین‌نامه‌های موجود ضمن تغییر در محتوی دروس، روش آموزش نظری و بالینی، بخشی از کارآموزی در دو نیمسال آخر به‌صورت کارآموزی در عرصه منظور شد. در سال ۱۳۷۴، برنامه کارشناسی رشته پرستاری در راستای آموزش جامعه‌نگر بازنگری و به تصویب شورای عالی برنامه‌ریزی وزارت فرهنگ و آموزش عالی رسید. پس از تشکیل شورای عالی برنامه‌ریزی علوم پزشکی در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، این برنامه تحت نظارت کامل وزارت متبوع قرار گرفت. این برنامه در سال ۱۳۸۲ مورد بازنگری مجدد قرار گرفت و سال ۱۳۸۴ توسط شورای عالی یادشده تصویب شد. در حال حاضر (سال ۱۳۹۲) تعداد ۱۶۰ برنامه آموزشی کارشناسی پیوسته و ناپیوسته پرستاری توسط ۸۲ دانشکده‌های پرستاری وابسته به ۵۲ دانشگاه/ دانشکده دولتی علوم پزشکی و ۷۸ واحد دانشگاه آزاد اسلامی در حال اجرا است. پرستاری تعیین شد. در این برنامه، علاوه بر دروس اختصاصی و فنی، دروس علوم رفتاری و اجتماعی نیز گنجانده شد. سال ۱۳۴۴، نخستین دوره آموزش چهارساله (لیسانس) پرستاری (BScN) توسط انستیتو عالی پرستاری فیروزگر آغاز شد. به دنبال آن دانش‌آموختگان سایر آموزشگاه‌ها به‌منظور کسب مدرک لیسانس، دوره تکمیلی لیسانس را طی نمودند. تا اینکه در سال ۱۳۵۴ با تصویب دوره لیسانس پرستاری در وزارت علوم و آموزش عالی کلیه مراکز آموزش عالی پرستاری موظف به ارائه دوره چهارساله با برنامه متمرکز گردیدند. در سال ۱۳۵۴ دانشکده پرستاری ملی سابق موفق به اخذ مجوز برگزاری دوره آموزش فوق‌لیسانس پرستاری و در سال ۱۳۵۵ دانشکده پرستاری مرکز پزشکی ایران موفق به پذیرش دانشجو در دوره فوق‌لیسانس آموزش پرستاری با ۵ گرایش و در سال ۱۳۵۶ انستیتو عالی پرستاری فیروزگر موفق به پذیرش دانشجوی در دوره‌های فوق‌لیسانس مدیریت پرستاری و آموزش پرستاری گردیدند. پس از انقلاب شکوهمند اسلامی و تأسیس ستاد انقلاب فرهنگی در سال ۱۳۵۹، شاخه پرستاری ستاد یادشده اقدام به بازنگری متمرکز برنامه‌های پرستاری نمود. در پی نیاز شدید به خدمات پرستاری پس از یک دوره

تعطیلی دانشگاه‌ها و رویداد جنگ تحمیلی، دوره ۲ ساله کاردانی پرستاری در سال ۱۳۶۱ توسط ستاد تصویب و بر اساس ضوابط مصوب ستاد انقلاب فرهنگی دانشکده پرستاری علوم پزشکی ایران، انستیتوهای پرستاری فیروزگر و آموزشگاه‌های عالی پرستاری اقدام به پذیرش داوطلبان مرد و زن دارای دیپلم کامل متوسطه از طریق آزمون سراسری نمودند. در سال ۱۳۶۱ گروه پرستاری دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس تأسیس و به پذیرش دانشجو در مقطع فوق‌لیسانس آموزش و مدیریت پرستاری با گرایش‌های مورد تصویب (۵ گرایش) و گروه پرستاری دانشکده علوم پیراپزشکی دانشگاه امام حسین (ع) نیز در سال ۱۳۶۳ فعالیت‌های آموزشی خود را با پذیرش دانشجوی پرستاری در مقطع کاردانی آغاز کرد. سال ۱۳۶۴ با تصویب برنامه کارشناسی ناپیوسته پرستاری با حداقل دوره دو سال به‌منظور ادامه تحصیل دانش‌آموختگان مقطع کاردانی رشته پرستاری، مراکز آموزش عالی پرستاری اقدام به پذیرش دانشجو در این مقطع نمودند با تشکیل وزارت بهداشت و درمان آموزش پزشکی، در سال ۱۳۶۵ و ایجاد دانشکده‌های پرستاری و مامایی، کیفیت آموزش پرستاری ارتقاء یافت. به دنبال آن، فعالیت آموزشی پرستاران در حوزه ستادی معاونت آموزشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در ابعاد مختلف برنامه‌ریزی، گسترش، ارزشیابی و بازآموزی شکل تازه‌ای به خود گرفت. در سال ۱۳۶۶ شورای عالی انقلاب فرهنگی پس از نظرخواهی از شاخه پرستاری دوره کاردانی را لغو و مجدداً برنامه کارشناسی پیوسته پرستاری تصویب شد و دانشکده‌های پرستاری و مامایی علاوه بر پذیرش دانشجو در مقطع کارشناسی ناپیوسته اقدام به پذیرش دانشجو در مقطع کارشناسی پیوسته نیز نمودند. سال ۱۳۶۹ برنامه‌های آموزش کارشناسی پرستاری با تمرکز با رویکرد جامعه‌نگر بازنگری شد، به‌طوری‌که با در نظر گرفتن آیین‌نامه‌های موجود ضمن تغییر در محتوی دروس، روش آموزش نظری و بالینی، بخشی از کارآموزی در دو نیمسال آخر به‌صورت کارآموزی در عرصه منظور شد. در سال ۱۳۷۴، برنامه کارشناسی رشته پرستاری در راستای آموزش جامعه‌نگر بازنگری و به تصویب شورای عالی برنامه‌ریزی وزارت فرهنگ و آموزش عالی رسید. پس از تشکیل شورای عالی برنامه‌ریزی علوم پزشکی در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، این برنامه تحت نظارت کامل وزارت متبوع قرار گرفت. این برنامه در سال ۱۳۸۲ مورد بازنگری مجدد قرار گرفت و سال ۱۳۸۴ توسط شورای عالی یادشده تصویب شد. در حال حاضر (سال ۱۳۹۲) تعداد ۱۶۰ برنامه آموزشی کارشناسی پیوسته و ناپیوسته پرستاری توسط ۸۲ دانشکده‌های پرستاری وابسته به ۵۲ دانشگاه/ دانشکده دولتی علوم پزشکی و ۷۸ واحد دانشگاه آزاد اسلامی در حال اجرا است.

فلسفه گروه:

آموزش و تربیت دانشجویان ماهر، توانمند در وظایف مراقبتی، آموزشی، پژوهشی و مدیریتی است که فرهیخته، متعهد و کارآمد با ارزش‌های والای انسانی نشأت گرفته از تعلیم و تربیت اسلامی در راستای ارتقای سطح سلامت فرد و جامعه با رویکرد جامع‌نگر در جهت تأمین نیازهای جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی بیماران مبتلا به بیماری‌های حاد و مزمن باشند.

تاریخچه گروه:

گروه پرستاری سلامت بزرگسالان از سال ۱۳۶۵ با نام گروه داخلی جراحی به‌عنوان بزرگ‌ترین گروه آموزشی دانشکده و پوشش‌دهنده بیشترین واحدهای دروس نظری و بالینی مقطع کارشناسی پیوسته و ناپیوسته پرستاری آغاز بکار نمود. از سال تحصیلی ۱۳۹۳ با راه‌اندازی مقطع کارشناسی ارشد ناپیوسته پرستاری در گرایش پرستاری داخلی - جراحی و پرستاری مراقبت‌های ویژه گستره وظایف و فعالیت‌های گروه به نحو چشم‌گیری افزایش یافت و نام گروه پرستاری سلامت بزرگسالان به‌عنوان جایگزین گروه داخلی - جراحی برای این گروه آموزشی تعریف و تأیید شد. از جمله سایر فعالیت‌های درون دانشکده‌ای این گروه، مشارکت قابل‌توجه در پوشش واحدهای نظری و بالینی دانشجویان مقاطع کارشناسی پیوسته و ناپیوسته رشته‌های مامایی و اتاق عمل می‌باشد. مشارکت در پوشش واحدهای درس نظری و بالینی دانشجویان کارشناسی ارشد رشته‌های پرستاری مراقبت‌های ویژه، پرستاری سالمندی و پرستاری بهداشت جامعه از دیگر فعالیت‌های مستمر گروه پرستاری سلامت بزرگسالان می‌باشد. گروه پرستاری سلامت بزرگسالان

مشارکت گسترده‌ای در آموزش بین‌رشته‌ای با مشارکت در تدریس دروس نظری و بالینی از جمله به دانشجویان رشته‌های دکتری پزشکی، داروسازی، هوشبری، فوریت‌های پزشکی، رادیولوژی، فیزیوتراپی، گفتاردرمانی و مدیریت بیمارستانی دارد. از دیگر نقش‌های اعضای گروه سرپرستی و راهنمایی دانشجویان کارشناسی پرستاری در امور آموزشی، اجتماعی و مشاوره و راهنمایی می‌باشد.

چشم‌انداز (Vision) گروه پرستاری سلامت بزرگسالان

ارتقاء آموزش نظری و بالینی، کاهش فاصله‌ی آموزش نظری و عملی در محیط بالین و ارتقاء کیفیت مراقبت‌های پرستاری بر اساس استانداردهای حرفه چشم‌انداز گروه پرستاری سلامت بزرگسالان در ۱۰ سال آینده است.

رسالت (Mission) گروه پرستاری سلامت بزرگسالان

رسالت آموزشی

رسالت آموزشی گروه پرستاری بزرگسالان و سالمندان شامل، تعلیم و تربیت پرستاران متعهد و متخصص در حیطه بهداشت، درمان، آموزش (هیئت‌علمی) و مدیریت خدمات بهداشتی و تقویت نگرش و انگیزش دانشجویان در جهت ارائه خدمات با کیفیت مطلوب به مددجویان همراه با شناخت نیازهای بهداشتی درمانی بیماران جامعه، بازنگری مداوم برنامه‌های آموزشی پرستاری در کلیه مقاطع تحصیلی در این راستا و نیز بازخورد مناسب جهت بهینه‌سازی سیستم آموزشی کشور، ارتقاء و بهبود کیفیت آموزش و ارزشیابی دانشجویان، توجه ویژه به توسعه توانمندی‌های اعضای هیئت‌علمی گروه پرستاری متناسب با تحولات علمی رشته و استانداردهای ملی و جهانی، ارتقاء ارتباطات بین‌رشته‌ای در جهت توانمندسازی دانش‌آموختگان و آموزش دانشجویان سایر رشته‌های علوم پزشکی و حتی غیر علوم پزشکی می‌باشد.

رسالت بالینی

از رسالت‌های گروه پرستاری در حوزه بالینی تعلیم و تربیت پرستاران ماهر، متعهد، توانمند، خلاق و مسئولیت‌پذیر به‌منظور ارتقاء سطح سلامت جامعه در جهت تأمین نیازهای جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی مرتبط با سلامت و بهداشت کلیه بیماران در سطوح مختلف پیشگیری، مراقبت، درمان و توان‌بخشی است به‌نحوی که دانش‌آموختگان این رشته بتوانند در بیمارستان‌ها و سایر مراکز مرتبط فعالیت‌های مؤثر و کارآمد را در بالاترین سطح استانداردهای حرفه‌ای ارائه کرده و رضایتمندی مراجعین و مددجویان را تأمین نمایند.

رسالت پژوهشی

رسالت پژوهشی گروه پرستاری شامل توسعه و گسترش فرهنگ پژوهش در بین دانشجویان به‌منظور گسترش مرزهای دانش در حوزه ارتقاء سلامتی و پیشگیری از بروز بیماری‌ها و همچنین انجام مراقبت‌ها پرستاری جامع‌نگر با دید بیمار محور جهت کلیه بیماران مراجعه‌کننده به سیستم بهداشت و درمان و بازتوانی بیماران نیازمند نوتوانی و مراقبت در منزل می‌باشد. علاوه بر این با توجه به بروز بیماری‌های نوپدید اهمیت بررسی علل بروز و شیوع این بیماری‌ها و تأثیر آن در روند ارائه خدمات درمانی و ارتقا دانش و نگرش در مورد این قبیل اختلالات در اولویت‌های پژوهشی این گروه می‌باشد. کلیه اطلاعات مربوط به این ابعاد از طریق انجام تحقیقات مبتنی بر شواهد و نیز تدارک فرصت‌هایی جهت ایجاد و توسعه روح مشارکت جمعی در انجام فعالیت‌های پژوهشی درون‌گروهی و بین‌گروهی می‌باشد.

اهداف آموزشی گروه

- توانمندسازی اساتید در زمینه روش‌های نوین آموزشی
- توانمندسازی اساتید در زمینه روش‌های نوین ارزشیابی
- حمایت از اعضا هیئت‌علمی با نوآوری آموزشی
- تلاش در جهت جذب سرانه آموزشی
- ارتقا زیرساخت‌ها آموزشی جدید جهت ارتقا رشته و بهبود وضعیت آموزشی
- ایجاد برنامه مدون ارزشیابی پژوهشی اساتید گروه
- تلاش در جهت رفع گپ/فاصله بین آموزش تئوری و عملی
- استفاده از آموزش‌های شبیه‌سازی شده و ارتقا زیرساخت‌های آموزش مجازی
- برگزاری کارگاه‌های آموزشی توانمندسازی اساتید در بعد آموزشی
- برگزاری کارگاه‌های تکمیلی جهت دانشجویان مطابق با سرفصل با هدف ارتقا آموزشی
- تلاش در جهت ایجاد سیستم‌های آموزش هم‌تا
- تدارک فرصت‌هایی برای برگزاری بهینه آزمون پیش‌کاروری
- برگزاری دوره‌های کوتاه‌مدت آموزشی جهت اعضا هیئت‌علمی و تلاش جهت استفاده از فرصت‌های مطالعاتی
- بازنگری برنامه درسی بر اساس نیازهای روز جامعه

اهداف بالینی گروه

- هم‌سوسازی دروس نظری و عملی
- تلاش برای تقویت و توسعه سیستم اطلاع‌رسانی و ارتباط با مراکز علمی دنیا به صورت دوره‌های مشاهده‌گری برای بهبود مهارت‌های بالینی اعضا گروه
- تقویت انگیزش، اعتمادبه‌نفس و خوداتکایی در دانشجویان (ایجاد عملکرد مستقل و منطبق با استانداردهای عملکردی)
- آموزش صحیح و دقیق مهارت‌های بالینی به دانشجویان توسط اساتید مطابق با کارنامه عملکرد بالینی
- شناسایی موانع کسب مهارت‌های بالینی و تلاش در جهت رفع آن‌ها
- شناسایی عوامل اثربخش در کسب مهارت‌های بالینی و تقویت آن‌ها (تعامل دانشجویان و پرسنل – امکانات و تجهیزات و ...)
- برقراری دوره‌های بازآموزی مداوم و مؤثر برای اعضا هیئت‌علمی گروه و پرسنل شاغل در مراکز هدف
- استفاده از دانش و تکنولوژی روز دنیا در آموزش بالین با توجه به امکانات موجود در جامعه
- داشتن تعامل مؤثر اعضای هیئت‌علمی گروه و دانشجویان با کادر مراکز درمانی در جهت رفع مشکلات بالینی و نیز مشارکت دادن پرسنل درمانی در امر آموزش بالینی دانشجویان
- راه‌اندازی کلینیک‌های تخصصی جهت ارائه خدمات مراقبتی آموزشی به گروه هدف در جامعه
- ادغام دروس تئوری و عملی و بهبود سطح مهارت‌های دانشجویان در راستای پیشگیری از بیماری‌ها و ارتقاء سلامت
- تداوم فعالیت دانشجویان برای اجرای سمینار، پروژه و کنفرانس‌های مرتبط با رشته
- کمک به تأمین حقوق بیماران و حفظ و ارتقاء سلامت آنان در حد مطلوب
- کاربردی نمودن رشته در زمینه‌های تحقیقاتی، تداوم آموزش‌ها، پروژه‌ها و ...
- ایجاد زمینه رقابت‌های علمی برای دانش‌آموختگان مقاطع مختلف تحصیلی این رشته

اهداف پژوهشی گروه

- تعیین اولویت‌های پژوهشی رشته با همکاری گروه
- تدوین برنامه عملیاتی حوزه‌ی پژوهش در دانشکده همسو با اهداف و برنامه‌های معاونت پژوهشی دانشگاه
- تعامل مناسب گروه آموزشی به منظور ارتقاء فرآیندهای پژوهشی در میان اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان
- هماهنگی با معاونت تحقیقات و سایر دانشکده‌ها و مراکز تحقیقاتی در انجام امور پژوهشی
- هماهنگی و نظارت بر فعالیت‌های پژوهشی دانشجویان از طریق ارتباط با کمیته تحقیقات دانشجویی در دانشکده
- ایجاد و فراهم‌سازی تسهیلات مشاوره به اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان در زمینه پژوهش و توسعه امکانات و تجهیزات موردنیاز جهت انجام طرح‌های تحقیقاتی
- نیازسنجی کارگاه‌های پژوهشی و هماهنگی لازم جهت برگزاری از طریق معاونت پژوهشی دانشگاه
- فراهم‌آوری تسهیلات استفاده از ژورنال‌ها و کتب مرجع دانشگاهی جهت اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان
- رسیدگی به جنبه‌های اخلاقی پژوهش‌های انجام گرفته در سطح دانشکده
- گزارش فعالیت‌های پژوهشی اعضای هیئت‌علمی دانشکده از قبیل مقالات، تألیفات، ترجمه کتب و ارسال به معاونت جهت اخذ ترفیع پایه و تشویقی‌های لازم
- نظارت و ایجاد هماهنگی در برگزاری همایش‌ها و کنفرانس‌های علمی در خصوص رشته‌ها در سطح دانشکده
- ایجاد برنامه مدون ارزشیابی پژوهشی اساتید گروه
- حمایت از طرح‌های تحقیقاتی مشترک و با ارزش‌آوری جهت دانشکده و هم‌راستا با اولویت‌های پژوهشی گروه

اولویت‌های پژوهشی گروه

- توانمندسازی بیماران و مراقبین خانوادگی بیماران مبتلا به سرطان
- توانمندسازی بیماران و مراقبین خانوادگی بیماران مبتلا به نارسایی قلبی
- توانمندسازی بیماران و مراقبین خانوادگی بیماران مبتلا به بیماری انسدادی مزمن ریه
- ارتقاء ایمنی بیمار
- ارتقاء ایمنی دارویی
- بررسی نیازهای مراقبتی بزرگسالان - سالمندان
- بومی‌سازی راهنمای بالینی مراقبت از بزرگسالان - سالمندان ترخیص شده از بیمارستان برای بیماری‌های شایع
- مراقبت‌های پرستاری در بیماران مبتلا به بیماری‌های غیر واگیر
- بازتوانی و توان‌بخشی بیماران مبتلا به بیماری‌های غیرواگیر